

Kniha Daniel – sto sedemdesiatštyri

Prorocké vhl'ady a Božské zjavenia: Pochopenie Danielovho videnia a jeho dôsledkov pre posledné dni

Jeff Pippenger

2024-04-04

Keď sa budeme zaoberať tret'ou zástupnou vojnou, predstavenou vo veršoch trinásť až pätnásť, pripomenieme si, čo týmto veršom predchádzalo. V desiatej kapitole Daniel prijíma svoje posledné videnie a pritom je označený ako ten, kto rozumie vnútorným i vonkajším prorockým videniam. Hebrejské slovo „dabar“, ktoré znamená „slovo“, je preložené ako „vec“. V deviatej kapitole, keď Gabriel prišiel, aby Danielovi umožnil porozumieť videniu o dvetisícristo dňoch, bolo hebrejské slovo „dabar“ preložené ako „záležitosť“.

A áno, kým som ešte hovoril v modlitbe, muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na počiatku, priletel rýchlym letom a dotkol sa ma okolo času večernej obety. A poučil ma, hovoril so mnou a povedal: Ó, Daniel, teraz som vyšiel, aby som ti dal múdrosť a porozumenie. Na začiatku tvojich úpenlivých prosieb vyšiel rozkaz, a ja som prišiel, aby som ti to oznámil; lebo si veľmi milovaný. Preto porozumej tej veci a všimni si videnie. Daniel 9,21–23.

Keď Gabriel povedal Danielovi, aby „porozumel veci a všimol si videnie“, hebrejské slovo „biyn“ bolo preložené jednak ako „porozumieť“, a tiež ako „všimnúť si“. Toto slovo znamená mentálne oddeľovať. Gabriel Daniela poučil, aby v mysli rozlíšil medzi „dabar“, preloženým ako „vec“, a „mareh“, preloženým ako „videnie“. Aby Daniel porozumel výkladu, ktorý mu Gabriel podával ohľadom proroctva o dvetisícristo rokoch, mal rozpoznať rozdiel medzi prorockým videním predstaveným ako „vec“ a prorockým videním „mareh“. „Vec“, ktorá je „dabar“, znamenajúca slovo, predstavuje vonkajšiu líniu proroctva a videnie „mareh“ predstavuje vnútornú líniu proroctva.

V desiatej kapitole knihy Daniel je prvou pravdou, ktorá sa zjavuje študentovi proroctva, to, že Daniel predstavuje Boží ľud v posledných dňoch, ktorý rozumie vnútorným aj vonkajším líniam proroctva.

V tret'om roku Kýra, kráľa perzského, bolo Danielovi, ktorého meno bolo Baltazár, zjavené slovo; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý. A porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10,1.

„Vec“, je hebrejské slovo „dabar“ a „videnie“ je videnie „mareh“. Daniel ako prorok predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorého dokonalým naplnením je stoštyridsaťštyritisíc. Tretí rok Kýra umiestňuje Daniela do reformnej línie, ktorá sa začala v čase konca v roku 1989. V „tých dňoch“, predstavujúcich dejiny od roku 1989 až po čoskoro prichádzajúci nedel'ný zákon v Spojených štátoch, Daniel smútil tri týždne. V reformnej línii stoštyridsaťštyritisíc obdobie smútku označuje tri a pol dňa, počas ktorých sú dvaja svedkovia zo zjavenia, kapitoly jedenásť, mŕtvi na ulici. Ulica

toho veľkého mesta Sodomy a Egypta, kde bol ukrižovaný aj náš Pán, je zároveň Ezechielovým údolím mŕtvych suchých kostí.

V desiatej kapitole je Daniel premenený na obraz Krista a trikrát sa ho dotýka ešte predtým, ako Gabriel vyloží videnie, ktoré Daniel videl. Videnie spôsobilo oddelenie dvoch tried uctievačov. Večné evanjelium vždy vytvára dve triedy uctievačov. Daniel predstavoval triedu uctievačov znázornenú ako sto štyridsaťštyri tisíc, na rozdiel od triedy, ktorá pred videním v strachu utiekla.

Pred desiatou kapitolou prišiel Gabriel k Danielovi trikrát, aby vyložil videnie. Vyložil videnia siedmej a ôsmej kapitoly, ktoré znázorňovali kráľovstvá biblického proroctva tak v ich politickom prejave (siedma kapitola), ako aj v ich náboženskom prejave (ôsma kapitola). Potom v deviatej kapitole Gabriel vyložil proroctvo o dvetisícristo rokoch. V desiatej kapitole Gabriel prichádza, aby dokončil výklad, ktorý zostal v deviatej kapitole neúplný, a aby Danielovi poskytol výklad videnia, ktoré zrodilo dve triedy ctiteľov. Gabriel najprv poskytuje Danielovi všeobecný prehľad videnia vo verši štrnásť.

Teraz som prišiel, aby som ti dal porozumieť tomu, čo postihne tvoj ľud v posledných dňoch; lebo videnie sa ešte vzťahuje na mnohé dni. Daniel 10:14.

Videnie Krista, ktoré vytvorilo dve triedy uctievačov, predstavuje to, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch. Výklad siedmej a ôsmej kapitoly bol výkladom dejín znázornených vzostupom a pádom kráľovstiev biblického proroctva, ilustrovaných postupne dravými šelmami a zvieratami svätyne. Výklad deviatej kapitoly bol podrobným rozčlenením rôznych prorockých období obsiahnutých v proroctve o dvetisícristo rokoch. Videnie osláveného Krista v desiatej kapitole istým spôsobom predstavovalo to, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch. Skôr než Gabriel začne s podrobným prehľadom dejín, ktorý je výkladom videnia osláveného Krista, pripomína Danielovi, že mu už povedal, čo tento výklad predstavuje.

Nato povedal: Vieš, prečo som prišiel k tebe? A teraz sa vrátim bojovať s kniežat'om Perzie; a keď odídem, hľa, príde knieža Grécka. Daniel 10:20.

Gabriel pripomína Danielovi, že mu vo verši štrnásť povedal, že prišiel, aby Danielovi dal porozumieť tomu, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch, a očakával, že nasledujúci výklad prorockých dejín zasadí do tohto kontextu. Daniel od prvého dňa, keď začal smútiť, hľadal konkrétne porozumenie.

A riekol mi: Neboj sa, Daniel, lebo od prvého dňa, keď si si zaumienil porozumieť a ponížiť sa pred svojím Bohom, tvoje slová boli vypočuté a ja som prišiel pre tvoje slová. Ale knieža perzského kráľovstva stálo proti mne dvadsaťjeden dní; ale hľa, Michael, jedno z hlavných kniežat, mi prišiel na pomoc, a ja som zostal tam pri kráľoch Perzie. Daniel 10:12, 13.

Po Danielových troch týždňoch smútenia uzrel videnie Krista, ktoré sa prorocky zhodovalo s videním Krista, ktorého bol svedkom Ján na Patmose.

„Nijaká menšia osobnosť než Syn Boží sa zjavil Danielovi. Tento opis je podobný tomu, ktorý podal Ján, keď mu bol Kristus zjavený na ostrove Patmos. Náš Pán teraz prichádza s iným nebeským poslom, aby Daniela poučil o tom, čo sa stane v posledných dňoch. Toto poznanie

bolo Danielovi dané a z vnuknutia zaznamenané pre nás, na ktorých prišiel koniec vekov.”

„Veľké pravdy zjavené Vykupiteľom sveta sú určené tým, ktorí hľadajú pravdu ako skryté poklady. Daniel bol mužom pokročilého veku. Jeho život plynul uprostred zvodov pohanského dvora, jeho myseľ bola zaťažená záležitosťami veľkej ríše; a predsa sa od toho všetkého odvracia, aby pokoroval svoju dušu pred Bohom a hľadal poznanie zámerov Najvyššieho. A ako odpoveď na jeho prosby bolo svetlo z nebeských dvorov sprostredkované tým, ktorí budú žiť v posledných dňoch. S akou vrúcnosťou by sme teda mali hľadať Boha, aby otvoril naše porozumenie a my sme chápali pravdy prinesené nám z neba.“

„A ja, Daniel, som jediný videl to videnie; muži, ktorí boli so mnou, to videnie nevideli; padla však na nich veľká triaška, takže utiekli a skryli sa... A nezostala vo mne nijaká sila; moja tvár sa vo mne zmenila na znetvorenie a nezachoval som si nijakú silu.“ Taká bude skúsenosť každého, kto je skutočne posvätený. Čím jasnejšie bude chápať Kristovu veľkosť, slávu a dokonalosť, tým živšie bude vidieť svoju vlastnú slabosť a nedokonalosť. Nebude mať nijaký sklon pripisovať si bezhriешný charakter; to, čo sa mu na sebe samom zdalo správne a krásne, sa v protiklade ku Kristovej čistote a sláve bude javiť len ako nehodné a porušiteľné. Keď sú ľudia oddelení od Boha a keď majú o Kristovi len veľmi nejasné predstavy, vtedy hovoria: „Som bez hriechu; som posvätený.“

„Potom sa prorokovi zjavil Gabriel a takto ho oslovil: „Daniel, muž veľmi milovaný, porozumej slovám, ktoré ti hovorím, a postav sa vzpriamene, lebo teraz som poslaný k tebe.“ A keď ku mne prehovoril tieto slová, postavil som sa trasúc sa. Potom mi povedal: „Neboj sa, Daniel, lebo od prvého dňa, keď si si zaumienil v srdci porozumieť a pokorovať sa pred svojím Bohom, boli tvoje slová vypočuté a ja som prišiel pre tvoje slová.“”

„Aká veľká pocta bola preukázaná Danielovi od Velebnosti nebies! Potešuje svojho chvejúceho sa služobníka a uisťuje ho, že jeho modlitba bola vypočutá v nebi a že ako odpoveď na túto vrúcnu prosbu bol poslaný anjel Gabriel, aby pôsobil na srdce perzského kráľa. Panovník odolával pôsobeniu Ducha Božieho počas troch týždňov, kým sa Daniel postil a modlil, ale Knieža nebies, archanjel Michael, bolo poslané, aby obrátilo srdce zatvrdilého kráľa a priviedlo ho k rozhodnému činu ako odpoveď na Danielovu modlitbu.

„A keď ku mne prehovoril takéto slová, obrátil som svoju tvár k zemi a onemel som. A hľa, ktosi podobný synom ľudským sa dotkol mojich rtov.... A povedal: Človek veľmi milovaný, neboj sa; pokoj tebe; buď silný, áno, buď silný. A keď ku mne prehovoril, posilnil som sa a povedal som: Nech hovorí môj pán, lebo si ma posilnil.“ Taká veľká bola božská sláva zjavená Danielovi, že nemohol zniesť ten pohľad. Potom posol z nebies zahalil jas svojej prítomnosti a zjavil sa prorokovi ako „ktosi podobný synom ľudským“. Svojou božskou mocou posilnil tohto muža bezúhonnosti a viery, aby vypočul posolstvo, ktoré mu bolo poslané od Boha.

„Daniel bol oddaným služobníkom Najvyššieho. Jeho dlhý život bol naplnený vznešenými skutkami služby pre svojho Pána. Jeho čistota charakteru a neochvejná vernosť sa vyrovnávajú jedine jeho pokore srdca a jeho kajúcnosti pred Bohom. Opakujeme: Danielov život je inšpirovanou ilustráciou pravej posvätenosti.“ Review and Herald, 8. februára 1881.

Danielova skúsenosť v desiatej kapitole predstavuje Boží ľud v posledných dňoch, ktorý, podobne ako Daniel a Ján, rozumie Zjaveniu Ježiša Krista. Kľúč k umiestneniu Daniela do prorockých dejín, v ktorých sa nachádza jeho skúsenosť, spočíva v tom, že bol v smútku a že Michael bol poslaný na konci dvadsaťjeden dní. V prvom verši Daniel zaznamenáva, že rozumel vnútornému i vonkajšiemu videniu prorocstva. Pred uplynutím dvadsaťjeden dní mal Daniel neúplné porozumenie oboch videniam, no po Gabrielovom výklade Daniel plne chápe „vec“ a „videnie“ ako odlišné zjavenia.

„Keď sa približoval čas ukončenia sedemdesiatročného zajatia, Danielova myseľ sa veľmi zaoberala Jeremiášovými prorockými. Viděl, že sa priblížil čas, keď Boh dá svojmu vyvolenému ľudu ešte jednu skúšku; a s pôstom, pokorením a modlitbou úpenlivo prosil Boha nebies v prospech Izraela týmito slovami: „Ó, Pane, veľký a hrozný Bože, ktorý zachovávaš zmluvu a milosrdenstvo tým, čo ťa milujú a zachovávajú tvoje prikázania; zhrešili sme, páchali sme nepravosť, konali sme bezbožne a vzbúrili sme sa, ba odchýlili sme sa od tvojich prikázaní a od tvojich súdov; a nepočúvali sme tvojich služobníkov prorokov, ktorí hovorili v tvojom mene našim kráľom, našim kniežatám a našim otcom i všetkému ľudu krajiny.““

„Všimnite si tieto slová. Daniel nevyhlasuje pred Hospodínom svoju vlastnú vernosť. Namiesto toho, aby o sebe tvrdil, že je čistý a svätý, stotožňuje sa so skutočne hriechnymi z Izraela. Múdroosť, ktorú mu Boh udelil, bola tak ďaleko nadradená múdrosti múdrych mužov sveta, ako je svetlo slnka žiariaceho na nebesiach na pravé poludnie jasnejšie než najslabšia hviezda. Predsa však uvažujte o modlitbe z pier tohto muža, tak vysoko obdarovaného Nebom. V hlbokom pokorení, so slzami a s rozorvaným srdcom prosí za seba i za svoj ľud. Otvára svoju dušu pred Bohom, vyznávajúc vlastnú nízkosť a uznávajúc veľkosť a velebnosť Pána.““

„Aká vrúcnosť a horlivosť charakterizujú jeho prosby! Prichádza čoraz bližšie k Bohu. Ruka viery sa dvíha nahor, aby uchopila nikdy nezlyhávajúce zasľúbenia Najvyššieho. Jeho duša zápasí v úzkosti. A má dôkaz, že jeho modlitba je vypočutá. Cíti, že víťazstvo je jeho. Keby sme sa my ako ľud modlili tak, ako sa modlil Daniel, a zápasili tak, ako zápasil on, ponížujúc svoje duše pred Bohom, zakúsili by sme na naše prosby také zjavné odpovede, aké boli dané Danielovi. Počujte, ako prednáša svoju vec pred nebeským dvorom:““

„Ó, môj Bože, nakloň svoje ucho a počuj; otvor svoje oči a pozri na naše spustošenia a na mesto, ktoré je nazvané tvojím menom; lebo nepredkladáme svoje prosby pred tebou pre svoje spravodlivé skutky, ale pre tvoje veľké milosrdenstvá. Ó, Pane, počuj; ó, Pane, odpusť; ó, Pane, pozoruj a učiň; neodkladaj to pre seba samého, ó, môj Bože; lebo tvoje mesto a tvoj ľud sú nazvané tvojím menom. A kým som ešte hovoril a modlil sa a vyznával svoj hriech i hriech svojho ľudu, ... práve muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na začiatku, priletel rýchlym letom a dotkol sa ma okolo času večernej obete.““

„Keď Danielova modlitba vystupuje, prichádza anjel Gabriel z nebeských dvorov, aby mu oznámil, že jeho prosby boli vypočuté a vyslyšané. Tento mocný anjel bol poverený dať mu zručnosť a porozumenie — otvoriť pred ním tajomstvá budúcich vekov. Tak bol Daniel, kým sa úprimne usiloval poznať a porozumieť pravde, uvedený do spoločenstva s povereným poslom nebies.

„Boží muž sa modlil nie za záchvev blaženého citu, ale za poznanie Božej vôle. A po tomto poznaní netúžil iba pre seba, ale pre svoj ľud. Jeho veľké bremeno spočívalo na Izraeli, ktorý v najprísnejšom zmysle nezachovával Boží zákon. Uznáva, že všetky ich nešťastia prišli na nich ako dôsledok prestúpenia tohto svätého zákona. Hovorí: ‚Zhrešili sme, páchali sme bezbožnosť.... Lebo pre naše hriechy a pre nepravosti našich otcov sa Jeruzalem i tvoj ľud stali potupou všetkým naokolo.‘ Stratili svoj osobitný, svätý charakter Božieho vyvoleného ľudu. ‚Teraz teda, ó, Bože náš, vypočuj modlitbu svojho služobníka a jeho pokorné prosby a rozjasni svoju tvár nad svojou svätyniou, ktorá je spustošená.‘ Danielovo srdce sa s vrúcnu túžbou obracia k spustošenej Božej svätyni. Vie, že jej blahobyť môže byť obnovený iba vtedy, keď Izrael oľutuje svoje prestúpenia Božieho zákona a stane sa pokorným, verným a poslušným.“

„Ako odpoveď na svoju prosbu dostal Daniel nielen svetlo a pravdu, ktoré on i jeho ľud najviac potrebovali, ale aj pohľad na veľké budúce udalosti, až po príchod Vykupiteľa sveta. Tí, ktorí tvrdia, že sú posvätení, hoci nemajú túžbu skúmať Písmo ani zápasit' s Bohom v modlitbe o jasnejšie porozumenie biblickej pravdy, nevedia, čo je pravé posvätenie.“

„Všetci, ktorí srdcom veria Božiemu slovu, budú hladovať a žízniť po poznaní jeho vôle. Boh je pôvodcom pravdy. On osvecuje zatemnený rozum a dáva ľudskej mysli schopnosť uchopiť a pochopiť pravdy, ktoré zjavil.“

„Daniel hovoril s Bohom. Nebo sa pred ním otvorilo. No vysoké pocty, ktoré mu boli udelené, boli výsledkom poníženia a úprimného hľadania. Nemyslel si, ako si to myslia mnohí v súčasnosti, že nezáleží na tom, čomu veríme, ak sme len úprimní a milujeme Ježiša. Pravá láska k Ježišovi povedie k čo najdôkladnejšiemu a najvážnejšiemu skúmaniu toho, čo je pravda. Kristus sa modlil, aby jeho učeníci boli posvätení skrze pravdu. Ten, kto je príliš lenivý na to, aby s úzkostlivou starostlivosťou a v modlitbe hľadal pravdu, bude ponechaný, aby prijal bludy, ktoré sa ukážu byť skazou jeho duše.“

„V čase Gabrielovej návštevy nebol prorok Daniel schopný prijať ďalšie poučenie; no o niekoľko rokov neskôr, túžiac dozvedieť sa viac o veciach, ktoré ešte neboli úplne vysvetlené, sa opäť oddal hľadaniu svetla a múdrosti od Boha. ‚V tých dňoch som ja, Daniel, trúchlil tri celé týždne. Nejedol som nijaký lahodný chlieb, ani mäso ani víno nevošlo do mojich úst, ani som sa vôbec nepomazal.... Potom som pozdvihol svoje oči a hľadel som, a hľa, istý muž, odetý do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli prepásané rýdzim zlatom z Ufaz. Jeho telo bolo ako chryzolit a jeho tvár sa podobala blesku, jeho oči boli ako ohnivé fakle, jeho ramená a jeho nohy sa ligotali ako vyhladený bronz a hlas jeho slov bol ako hlas zástupu.‘

„Danielovi sa zjavil nik menší než Syn Boží. Tento opis sa podobá tomu, ktorý podal Ján, keď sa mu Kristus zjavil na ostrove Patmos. Náš Pán teraz prichádza s iným nebeským poslom, aby Daniela poučil o tom, čo sa stane v posledných dňoch. Toto poznanie bolo Danielovi dané a z vnuknutia zaznamenané pre nás, na ktorých prišli konce sveta.“ Review and Herald, 8. februára 1881.

Výklad, ktorý Gabriel, „nebeský poverený posol“, prinášal Danielovi, bol zavŕšením výkladu, ktorý mu začal podávať v deviatej kapitole. Metodológia „riadok za riadkom“ si vyžaduje, aby sme výklad a súvisiace okolnosti deviatej i desiatej kapitoly zosúladiť spoločne, aby sme správne

rozdelili prorocké znázornenie. Práve v tomto výklade sa spájajú videnia riek Ulai a Hiddekel.

Daniel z kníh Jeremiáša a Mojžiša porozumel, že vyslobodenie Božieho ľudu je na dosah. Týmto Daniel predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorý rozumie, že konečné vyslobodenie Božieho ľudu je na dosah. Títo ľudia posledných dní rozpoznajú, že boli duchovne rozptýlení, ako to predstavuje Daniel, ktorý bol rozptýlený do otroctva sedemdesiatročného babylonského zajatia. Potom pochopia, že oni, podobne ako Daniel, musia prejavíť takú odpoveď na svoj stav rozptýlenia, ktorá zodpovedá náprave predstavenej „sedemnásobne“ v dvadsiatej šiestej kapitole Levitika.

Keď sa v posledných dňoch prejaví skúsenosť pokory, ktorú predstavuje Daniel a ktorú vyžaduje náprava predložená v 3. Mojžišovej 26, Boží ľud posledných dní bude už po určitý čas smútiť. Toto časové obdobie sa končí, keď zostupuje archanjel Michael.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

A zahyniete medzi pohanmi a krajina vašich nepriateľov vás pohltí. A tí, čo z vás zostanú, budú hynúť pre svoju nepravosť v krajinách vašich nepriateľov; a aj pre nepravosti svojich otcov budú hynúť spolu s nimi. Ak však vyznajú svoju nepravosť i nepravosť svojich otcov, pre svoje prestúpenie, ktorým sa prehrešili proti mne, a aj to, že chodili proti mne; a že aj ja som chodil proti nim a priviedol som ich do krajiny ich nepriateľov; ak sa potom ich neobrezané srdce pokorí a prijmú trest za svoju nepravosť: vtedy si spomeniem na svoju zmluvu s Jákobom, aj na svoju zmluvu s Izákom, aj na svoju zmluvu s Abrahámom si spomeniem; a spomeniem si aj na tú krajinu. Krajina však od nich osirí a bude si užívať svoje soboty, kým bude ležať spustošená bez nich; a oni prijmú trest za svoju nepravosť, pretože, áno pretože zavrhlí moje súdy a ich duša si zošklivila moje ustanovenia. Ale ani pri tom všetkom, keď budú v krajine svojich nepriateľov, ich neodvrhnem ani si ich nezhnusím tak, aby som ich úplne zničil a zrušil svoju zmluvu s nimi; lebo ja som Hospodin, ich Boh. Ale pre nich si spomeniem na zmluvu ich predkov, ktorých som vyviedol z egyptskej krajiny pred očami pohanov, aby som bol ich Bohom: Ja som Hospodin. Levitikus 26:38–45.